

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/47/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723202854
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8723202854.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členiek senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci navrhovateľky R. V., nar. XX.XX.XXXX, G. X., XXX XX I. M., zastúpená JUDr. Michalom Barnovským, advokátom so sídlom Námestie generála Štefánika 532/7, 064 01 Stará Ľubovňa, proti odporcovi L. V., nar. XX.XX.XXXX, G. XX, XXX XX I. M., o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) a f) Civilného sporového poriadku, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 22C/1/2023-21 zo dňa 05.06.2023, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa uznesenie s výnimkou výroku II.
- II. Navrhovateľke sa priznáva nárok voči odporcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd I. inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala uloženia povinnosti odporcovi nepribližovať k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, tiež nevstupovať do rodinného domu súpisné číslo 4, postaveného na pozemku vedenom ako parcela registra „C“ č. XXXX/X, zapísaného na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Kežmarok, katastrálnym odborom, pre katastrálne územie G., v ktorom býva, a to všetko do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým uznesením rozhodol, cit.: „I. N a r i a d ť u j e neodkladné opatrenie v tomto znení:

Odporcovi u k l a d á nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 m.

Odporcovi u k l a d á nevstupovať do rodinného domu súpisné č. X stojaceho na pozemku vedenom ako parcela registra „N.“ č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 353 m² evidovanom na LV č. XXX vedenom pre Okres: M., Obec: G., Katastrálne územie: G..

II. V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

III. Navrhovateľku a odporcu p o u č u j e, že môžu podať žalobu vo veci samej alebo návrh na zrušenie uloženého neodkladného opatrenia.

IV. Odporca je p o v i n ť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania v plnom rozsahu k rukám zástupcu navrhovateľky JUDr. Michala Barnovského, advokáta, Námestie generála Štefánika 532/7, 064 01 Stará Ľubovňa s tým, že o výške tejto náhrady po právoplatnosti tohto uznesenia rozhodne samostatným rozhodnutím súdny úradník.“

3. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č. k. 3P/163/2017-30 zo dňa 08.02.2018. Navrhovateľka sa po rozvedení odťahovala s deťmi zo spoločnej domácnosti. V rodinnom dome súpisné č. X v G. v súčasnosti obýva

len navrhovateľka s deťmi. Podľa internetového výpisu z LV č. XXX k. ú. G. odporca nie je zapísaný ako vlastník tohto rodinnému domu.

4. Po oboznámení sa s trestnými spismi Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 43/2021, Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 11T 18/2023, Okresného súdu Kežmarok 7T/14/2018 mal súd preukázané, že odporca sa v minulosti pod vplyvom alkoholu dopustil voči navrhovateľke násilného konania, a to vyhrážania sa jej smrťou takým spôsobom, že to mohlo v nej vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie, čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2, písm., b) Trestného zákona v spojení s § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, za čo bol aj v tejto trestnej veci vedenej pod sp. zn. 7T 14/2018 právoplatne uznaný vinným a odsúdený. Ďalej súd pre účely neodkladného opatrenia považoval za dostatočne osvedčené, že odporca je dôvodne podozrivý, že aj po rozvedení manželstva sa pod vplyvom alkoholu opakovane dopúšťal voči navrhovateľke násilia. Odporca je obžalovaný z násilného konania voči navrhovateľke, opäť pod vplyvom alkoholu, ku ktorému malo dôjsť dňa 05.12.2020 a ktoré je kvalifikované v obžalobe ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2, písm. a), b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) a c) Trestného zákona. Súd mal tiež dostatočne osvedčené, že odporca sa voči navrhovateľke pod vplyvom alkoholu dopúšťa násilia aj po tom, čo sa navrhovateľka ako rozvedená manželka odsťahovala zo spoločnej domácnosti do prenájmu v rodinnom dome č.X v G., o čom svedčí ďalšia obžaloba podaná voči odporcovi v trestnej veci sp. zn. 11T 18/2023 pre násilné konania zo dňa 14.11.2022. Odporca opäť po vplyvom alkoholu mal vlámaním násilne neoprávnene vniknúť do obydlija navrhovateľky, neoprávnene tak zotrvať a vyhrážať sa jej smrťou takým spôsobom, že vzbudil u nej dôvodnú obavu o život a zdravie, čím mal spáchať prečin porušovania domovej slobody podľa ust. § 194 ods. 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e) Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Navrhovateľka tak dostatočne osvedčila, že jej telesná a duševná integrita je ohrozená z dôvodu opakovaného násilného konania

5. Vzhľadom na osvedčený skutkový stav mal súd za to, že zákaz odporcu priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a nevstupovať do rodinného domu súpisné č. X v G., je plne opodstatnený. Neodkladné opatrenie prijaté v civilnom konaní je dostatočné pre zabezpečenie efektívnej ochrany života a zdravia navrhovateľky pred násilím zo strany odporcu. Navrhovateľka v návrhu nešpecifikovala, do skončenia akého konania vo veci samej má súd neodkladného opatrenia nariadiť, preto súd v tejto časti návrhu nevyhovel a zamietol ho. Keďže súd trvanie právnych účinkov neodkladného opatrenia nijako nelimitoval, poučil účastníkov, že môžu podať žalobu vo veci samej alebo návrh na zrušenie neodkladného opatrenia.

6. O náhrade trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Navrhovateľka bola v konaní úspešná, preto súd vyslovil, že odporca je povinný zaplatiť jej náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Proti uzneseniu podal včas odvolanie odporca, uvádzajúc, že po návrate z väzby v P. nijako navrhovateľku nekontaktoval ani nemá v úmysle jej nijako poškodiť. Má za to, že navrhovateľka návrh podala len z dôvodu, aby mu finančne uškodila úhradou trov konania. V obci G. pritom odporca často chodieval na autobus po jedinej prístupovej ceste a hrozí, že v prípade, ak sa navrhovateľka bude v tom čase nachádzať na dvore rodinného domu, 10-metrovú vzdialenosť nebude odporca môcť dodržať. Navrhovateľka však určitý čas bývala vo X. G. a do G. sa prisťahovala len provokačne.

8. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu namieta, že odvolanie neobsahuje obligatórne náležitosti, akcentujúc predovšetkým absenciu odvolacieho návrhu. V ostatnom navrhovateľka uviedla, ak žalovaný nemá záujem stretnúť sa s navrhovateľkou a nemá úmysel jej poškodiť, nie je zrejmé v čom bude odporca napadnutým uznesením obmedzený. Dočasná úprava pomerov je však naliehavá a potrebná, keďže navrhovateľka sa dôvodne obáva o svoj život a zdravie, z odporcu má panický strach. Aj v minulosti bol odporca obmedzený na osobnej slobode, pritom aj po prepustení je dôvodne podozrivý, resp. obžalovaný z násilného konania voči navrhovateľke. Tvrdenie odporcu o účelovom podaní návrhu, aby mu finančne poškodila, sa nezakladá na pravde. K uloženým zákazom navrhovateľka uviedla, že zákazom priblíženia sa chráni jej telesná a duševná integrita pred úmyselným konaní odporcu, nie pred náhodnými stretmi. Argumentáciu odporcu o jeho prechode cez prístupovú cestu považuje preto za absurdnú. Navrhovateľka bola zároveň nútená opustiť nájomné bývanie vo X. G., pričom sa jej

nepodarilo zabezpečiť iné bývanie, iba v obci G.. Inú možnosť bývania nemala. Napadnuté uznesenie navrhla potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

10. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

11. Podľa § 373 ods. 1 CSP, ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

12. Podľa § 129 ods. 1, 3 CSP, k ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

13. Po oboznámení sa s obsahom preskúmaného spisu posudzoval odvolací súd odvolanie odporcu z hľadiska splnenia zákonom vyžadovaných náležitostí podľa § 363 CSP. V kontexte vyjadrenia navrhovateľky je potrebné prisvedčiť jej tvrdeniam, že podané odvolanie *expressis verbis* neuvádza odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 CSP, absentuje v ňom aj odvolací návrh. Odvolací súd však nemieni bazírovať na uvedení zákonného znenia konkrétneho odvolacieho dôvodu, ak ho možno implicitne vyvodiť z konkrétnych okolností prípadu, ktorými odvolateľ argumentuje. Obdobne je tomu v prípade odvolacieho návrhu, ktorý je síce odstrániteľným nedostatkom odvolania podľa § 373 ods. 1 CSP, realizácia výzvy na doplnenie odvolania by však predmetné súdne konanie predĺžila, a to v rozpore s účelom neodkladného opatrenia, ktoré sleduje rýchlu a účinnú ochranu ohrozených či porušených práv. V konečnom dôsledku je odvolanie odporcu formulované dostatočne určito, aby odvolací súd z neho bol schopný vyvodiť, že odporca sa domáha zmeny napadnutého uznesenia podľa § 388 CSP spôsobom zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, spochybňujúc skutkové zistenia súdu prvej inštancie a splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Aj v prípade procesnej pasivity odporcu po postupe podľa § 373 ods. 1 CSP, by tak v odvolacom konaní bolo možné pokračovať.

14. V tejto súvislosti je nevyhnutné poukázať na to, že Ústavný súd SR judikoval, že výklad a používanie § 43 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (podľa ktorého bola žaloba v čase jej podania posudzovaná) musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy. Všeobecný súd musí tieto ustanovenia vykladať a používať v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 139/02 z 26. Februára 2003; nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 154/08 z 24. septembra 2008).

15. Občiansky súdny poriadok, ako aj Civilný sporový poriadok umožňujú odmietnuť podanie, ktoré by mohlo byť svojim obsahom žalobou, len vtedy, ak pre nedostatky nemožno v konaní pokračovať, napr. ak nie je zisťiteľný návrh na rozhodnutie vo veci samej.

16. Právo na prístup k súdu môže na druhej strane podliehať rôznym procesnoprávnym obmedzeniam a formalitám (ako napríklad legislatívne upravenie náležitostí žaloby), avšak iba pri zachovaní jeho podstaty a pri rešpektovaní primeranosti obmedzenia, aby nedošlo k odopretiu práva na prístup k súdu do takej miery, že by bol narušený jeho účel. Okrem uvedených kritérií je nevyhnutné, aby konkrétne

obmedzenie sledovalo legitímny cieľ, t.j. aby nebolo svojvoľné (rozsudok ESLP vo veci Ashingdane proti Spojenému kráľovstvu zo dňa 28.05.1985, sťažnosť č. 8225/78, § 57).

17. Podľa § 324 ods. 2 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) Civilného sporového poriadku neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

20. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

21. Pred nariadením neodkladného opatrenia sa vychádza z vymedzenia uvedeného návrhu a skúma sa, či je dostatočne odôvodnený a ďalej sa skúmajú skutkové okolnosti vzťahujúce sa na rozsah navrhovaného opatrenia.

22. „V rámci konania o vydanie predbežného opatrenia je rozsah „dokazovania“ (osvedčovanie) podstatne zúžený v dôsledku: účelu a podstaty predbežného opatrenia, lehoty na rozhodnutie o návrhu, toho, že súd koná spravidla bez pojednávania a zásadne bez vypočutia účastníkov. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na predbežné opatrenie. Nemusí prihliadať na všetky formality, ako pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné.“ (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010).

23. Z hľadiska vecnej stránky napadnutého uznesenia sa odvolací súd stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd z oboznámených trestných spisov Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 43/2021, Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 11T 18/2023 a Okresného súdu Kežmarok 7T/14/2018 mal celkom jasne osvedčené, že odporca sa k navrhovateľke v minulosti opakovane správal agresívne. Rešpektujúc zásadu prezumpcie nevinoty odporcu vo vedených trestných stíhaniach, v civilnom konaní pre osvedčenie trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, postačuje, že v niektorých trestných veciach je odporca v procesnom postavení obžalovaného či obvineného, ak existuje dôvodné podozrenie zo správania odporcu, ktorým ohrozoval duševnú a fyzickú integritu navrhovateľky.

24. Navrhovateľka sa po rozvoze manželstva odsťahovala zo spoločnej domácnosti, v súčasnosti žije s deťmi v rodinnom dome v G.. Uložený zákaz odporcovi vstupovať do rodinného domu súpisné č. X stojaceho na pozemku vedenom ako parcela registra "N." č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 353 m² evidovanom na LV č. XXX vedenom pre Okres: M., Obec: G., Katastrálne územie: G., vo svojej podstate dopĺňa ochranu obydľia navrhovateľky, ktorú jej poskytuje Trestný zákon, vymedzením skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 Trestného zákona. Poskytnutá ochrana, vzťahujúca sa na súčasné obydľie navrhovateľky je plne opodstatnená, keďže z odôvodnenia súdu prvej inštancie je zrejmé, že v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 11T/18/2023 bola voči odporcovi podaná obžaloba pre neoprávnené vniknutie do obydľia navrhovateľky vlámaním, pričom sa odporca navrhovateľke vyhrážal smrťou takým spôsobom, že u nej vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie.

25. Akýkoľvek osobný stret navrhovateľky a odporcu smie predstavovať potenciálne riziko vyhrotenia situácie, preto nie je postačujúce limitovať ochranu fyzickej a duševnej integrity navrhovateľky len priestorom jej obydľia. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď v okolnostiach preskúmvanej veci uložil odporcovi zákaz priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov.

26. Odvolací súd má za to, že zvolené prostriedky ochrany sú legitímne, vhodné a proporcionálne zásahu do práv odporcu. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie je zrejme, že odporca nemá k rodinnému domu v G. súpisné č. X žiadne vlastnícke ani užívacie právo, v dôsledku čoho nebol uložením zákazu žiadnym spôsobom obmedzený na svojich právach. Vo vzťahu k uloženému zakazu priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, je zásah do práva odporcu na slobodu pohybu len minimálny, primeraný potrebe poskytnutia ochrany navrhovateľke. Svoju relevanciu má aj skutočnosť, že takéto obmedzenie odporcu je dôsledkom jeho predchádzajúceho protiprávneho konania, od ktorého ani napriek odsúdeniu v trestnom konaní zrejme neupustil, prihliadajúc pritom na súčasne prebiehajúce trestné stíhanie.

27. Argumentácia odporcu o jeho častom prechádzaní cez prístupovú cestu na autobusovú zastávku, blízko obydliá navrhovateľky, nie je opodstatnená. Len hypotetický výpočet možných náhodných situácií, pri ktorých môže dôjsť k porušeniu uložených zákazov, nezbavuje napadnuté uznesenie jeho dôležitosti. Zakaz priblíženia má predchádzať úmyselnému konaniu odporcu, nie akýmkoľvek jeho náhodným stretom s navrhovateľkou, pri ktorých absentuje vedomé konanie odporcu porušiť súdom uložený zakaz.

28. Odvolací súd v tomto prípade favorizuje život a zdravie navrhovateľky, ktorá sa cíti byť dôvodne ohrozená odporcom a využíva pritom zákonom dostupné prostriedky jej ochrany prevenčného aj reparačného charakteru, keďže sú spôsobilé zmierniť jej prípadný panický strach z odporcu. Uvedomenie odporcu ohľadne vážnosti jeho protiprávneho konania je žiadaným prvkom v procese nápravy zrejme narušených vzťahov účastníkov konania.

Bez osvedčenia pravdivosti a vážnosti tohto vyjadrenia v nasledujúcom bežnom živote odporcu, nie je postačujúce pre zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Aj tvrdeniu odporcu o účelovosti podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, s úmyslom navrhovateľky finančne ho poškodiť povinnosťou náhrady trov konania, považuje odvolací súd za neopodstatnené.

Navrhovateľka osvedčila dôvodnosť svojho návrhu, pritom náhrada trov konania je len vyjadrením jeho zákonného nároku, odzrkadľujúceho jej úspech v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP.

29. Za daného stavu odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, a to s výnimkou výroku II. o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Odvolanie odporcu nebolo dôvodné, v dôsledku čoho nárok na náhradu trov odvolacieho konania patrí úspešnej navrhovateľke. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).